

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sak/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1023200463
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1023200463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobcu): M. E., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Ruskej federácie, č. cestovného dokladu XXD..XXXXXXXX, t.č. Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, právne zastúpený Centrom právnej pomoci, kancelária Komárno, Dunajské nábrežie 14, 945 01 Komárno, proti žalovanému: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava, Paulínska 13, 917 01 Trnava, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Sa/30/2023-52 zo dňa 29.03.2023 o správnej žalobe vo veci nariadenia prepustenia zo zaistenia, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím zo dňa 25.01.2023, č.p. PPZ-HCP-BA9-10-078/2023-AV žalovaný predĺžil zaistenie žalobcu za účelom konania o udelení azylu do 25.07.2023. V skutkových dôvodoch poukázal na zistenia OCP PZ Trnava, ktorý dňa 25.01.2022 zaistil žalobcu pred ÚPZC Medveďov, z dôvodu, že zistil, že žalobcovi bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 0T/107/2021 uložený trest vyhostenia na dobu 5 rokov za trestný čin krádeže, a že žalobca je žiadateľom o azyl na území SR, u ktorého vzniklo dôvodné podozrenie, že cieľom jeho žiadosti je oddialiť alebo zmariť uložený trest vyhostenia z územia SR.

2. Zo získaných podkladov ku konaniu a na základe vlastného dokazovania žalovaný zistil, že :

- dňa 20.03.2021 sa žalobca dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o priestupkoch“), za čo mu bola uložená bloková pokuta,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.04.2021 sp.zn. 0T/16/2021 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa ust. § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27.04.2021 sp. zn. 0T/107/2021 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa ust. § 212 ods. 1 písm. g/ a ods. 2 písm. b/ Trestného zákona,
- podľa § 65 ods. 1 a 4 Trestného zákona mu bol okrem iného uložený aj trest vyhostenia z územia SR na dobu 5 rokov,

- dňa 07.05.2021 vydal Okresný súd Bratislava II k rozsudku sp. zn. 0T/107/2021 Nariadenie výkonu trestu vyhostenia s pokynom na vykonanie ihneď,
- dňa 24.10.2021 žalobcovi uplynul trest odňatia slobody a bol prepustený na slobodu,
- dňa 24.10.2021 bol žalobca zaistený do 23.11.2021 na účel výkonu trestu vyhostenia,
- dňa 08.11.2021 žalobca požiadal o udelenie azylu na území SR,
- dňa 08.11.2021 bola žalovanému doručená informácia z ÚPZC Sečovce, že žalobca bol v roku 2007 súdne vyhostený z územia Českej republiky, pričom bol odsúdený aj na trest odňatia slobody za trestné činy sprenevery, podvodu, vydierania a atď.
- dňa 23.11.2021 bolo zaistenie žalobcu na výkon trestu vyhostenia predĺžené do 23.02.2022,
- dňa 02.12.2021 podal žalobca správnu žalobu vo veci zaistenia, ktorú Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 3Sa/27/2021zo dňa 23.12.2021 zamietol,
- dňa 04.01.2022 podal žalobca proti tomuto rozsudku kasačnú sťažnosť,
- dňa 25.01.2022 Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NSS SR“) napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie správneho orgánu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nariadil bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia,
- dňa 25.01.2022 v čase o 14.00 hod. bol zo zaistenia prepustený a v čase o 14.05 hod. bol pred ÚPZC Medveďov kontrolovaný hliadkou Oddelenia cudzineckej polície Trnava, pričom bolo zistené, že má uložený trest vyhostenia na dobu 5 rokov, uložený Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 0T/107/2021 za trestný čin krádeže. Ďalej bolo zistené, že je žiadateľom o azyl na území SR a vzniklo dôvodné podozrenie, že o azyl požiadal výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho súdne vyhostenie,
- dňa 25.1.2022 bol žalobca rozhodnutím žalovaného č. PPZ-HCP-BA9-25-010/2022 zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 25.03.2022 a umiestnený do ÚPZC Medveďov,
- dňa 21.03.2022 bolo zistené, že migračný úrad stále preveruje okolnosti uvedené žalobcom a je potrebné vykonať jeho ďalší výsluch, a preto žiadal o predĺženie jeho zaistenia, pričom nevedel určiť presnú dobu kedy bude možné v jeho veci rozhodnúť,
- dňa 25.03.2022 bolo podľa § 88a ods. 1 písm. c) a § 88a ods. 1 písm. d) v spojení s § 88a ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov predĺžené zaistenie žalobcu na dobu nevyhnutne potrebnú, najviac do 25.07.2022,
- dňa 09.05.2022 podal žalobca správnu žalobu voči rozhodnutiu o predĺžení zaistenia, ktorú Krajský súd Bratislava rozsudkom zo dňa 25.05.2022 v celom rozsahu zamietol,
- dňa 06.05.2022 bolo vydané rozhodnutie o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany žalobcovi, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.05.2022,
- dňa 21.06.2022 bolo na migračnom úrade zistené, že dňa 20.06.2022 podal žalobca správnu žalobu voči rozhodnutiu o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany, pričom až do právoplatného rozhodnutia súdu sa žalobca považuje za žiadateľa o azyl,
- dňa 22.07.2022 bola žalobcovi predĺžená lehota zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. d) v spojení s § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov na dobu nevyhnutne potrebnú, najviac však do 22.10.2022, pričom zostal umiestnený v ÚPZC Medveďov,
- dňa 18.08.2022 Krajský súd v Bratislave rozsudkom zamietol žalobu voči rozhodnutiu o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany, voči ktorému podal žalobca kasačnú sťažnosť,
- dňa 14.10.2022 bola predĺžená lehota zaistenia žalobcu podľa § 88a ods. 1 písm. d) v spojení s § 88a ods. 2 a § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov na dobu nevyhnutne potrebnú najviac do 25.01.2023, pričom žalobca zostal umiestnený v ÚPZC Medveďov,
- dňa 23.11.2022 podal žalobca voči rozhodnutiu o predĺžení zaistenia správnu žalobu, ktorú Krajský súd Bratislava dňa 08.12.2022 v celom rozsahu zamietol,
- do dňa vydania rozhodnutia o predĺžení zaistenia, t. j. 25.01.2023 nie je rozhodnutie migračného úradu o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany vykonateľné a teda žalobca sa stále považuje za žiadateľa o azyl.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Žalobca v žalobe podanej na Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 221 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (S.s.p.) žiadal o nariadenie prepustenia žalobcu zo zaistenia.

4. V správnej žalobe namietal predovšetkým neodôvodnenie stanovenej doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 25.07.2023. Poukázal na to, že aktuálne je zaistený na základe rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA9-25-010/2022 z 25.01.2022 podľa § 88a ods. 1 písm. d) zákona

o pobyte cudzincov, ktoré bolo predĺžené už v poradí štvrtým rozhodnutím žalovaného, čím doba jeho zaistenia dosiahne maximálnu povolenú dĺžku. Žalobca tiež poukázal na to, že pred jeho zaistením podľa § 88a zákona o pobyte cudzincov ako žiadateľa o azyl bol v zaistení na účel výkonu trestu vyhostenia od 24.10.2021. Krajský súd by mal podľa žalobcu vziať do úvahy faktickú dĺžku pozbavenia jeho osobnej slobody, ktorá v prípade zaistenia do 25.07.2023 bude trvať 21 mesiacov. Dôvodom jeho zaistenia ako žiadateľa o azyl je, že by žalobca mal byť hrozbou pre verejný poriadok, pričom žalovaný poukázal iba na jeho predchádzajúce odsúdenia, pričom ide o obdobie rokov 2007 a 2021, neuviedol konkrétne skutočnosti, ktoré by sa odohrali za posledných 17 mesiacov. V zaistení žalobca dodržiava poriadok ÚPZC, nedopustil sa žiadneho priestupku, trestného a ani iného konania. Žalobca tiež namietal, že žalovaný sa nedostatočne zaoberal možnosťou uloženia miernejšieho opatrenia a skúmaním účelu zaistenia, ktoré má byť až posledným, najzávažnejším opatrením.

5. Krajský súd v konaní podľa § 221 a nasl. S.s.p. preskúmal rozhodnutie žalovaného o zaistení a pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 a nasl. S.s.p.) dospel k záveru, že argumentácia žalobcu v správnej žalobe nie je dôvodná a správnu žalobu je potrebné podľa § 229 S.s.p zamietnuť.

6. Podľa názoru krajského súdu, žalovaný určil dobu predĺženia zaistenia v súlade s § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov na dobu 6 mesiacov, zaistenie precizoval profilom osoby žalobcu a poukázal na jeho priestupky a trestné konania, v rámci ktorého mu bol uložený aj trest vyhostenia. Námietky žalobcu o nedostačujúcom a nenáležitom odôvodnení doby predĺženia jeho zaistenia, s použitím chronológie zaistenia a jeho predlžovania z rôznych dôvodov, považuje správny súd za irelevantné, nakoľko počas lehoty jeho celkového zaistenia sa menili dôvody z konania o výkone trestu vyhostenia uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/107/2021 zo dňa 27.04.2021 na dobu 5 rokov s pokynom na vykonanie ihneď, na zaistenie pre potreby konania migračného úradu o jeho žiadosti o udelenie medzinárodnej ochrany na území SR, ktorú podal dňa 08.11.2021.

7. K námitkam žalobcu k argumentácii žalovaného, ktorou odôvodňuje reálnosť hrozby jeho osoby pre verejný poriadok s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenia za páchanie trestnej činnosti, ktoré sa vzťahujú k rokom 2007 a 2021, bez uvedenia konkrétnych okolností, ktoré by sa udiali za posledných 17 mesiacov, súd uvádza, že podstatným pre konanie o zaistení je celkový profil jeho osoby, z ktorého žalovaný vychádzal a nielen jeho správanie počas zaistenia. Účelom jeho zaistenia bol výkon trestu vyhostenia za páchanie trestnej činnosti, čo odôvodňuje patričnosť argumentácie žalobcu o hrozbe jeho osoby pre verejný poriadok a jeho ďalšie zaistenie a jeho predĺženie má za cieľ mať jeho osobu k dispozícii pre účely azylového konania aj z uvedeného dôvodu a navyše keď jedno konanie o udelenie medzinárodnej ochrany sa skončilo v jeho neprospech a ihneď inicioval začatie nového. Krajský súd k pojmu verejný poriadok poukázal na jeho definíciu podľa § 2 ods. 1 písm. j) zákona o pobyte cudzincov a nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 297/2014-17 zo dňa 23.05.2014.

8. V osobe žalobcu, aj pri jeho nesúhlase s postojom žalovaného, prisudzujúceho mu charakter osoby ohrozujúcej verejný poriadok, nemožno takúto hrozbu prehliadať, práve pre jeho trestnú minulosť, ktorú síce tiež z časového hľadiska namieta, ktorá však založila dôvod jeho prvotného zaistenia, na účely súdneho vyhostenia. Existenciu dôvodného nebezpečenstva, že by mohol byť hrozbou pre verejný poriadok tak nemožno ignorovať už aj pre nekonzistentnosť jeho výpovedí, ktoré vyšli najavo v azylovom konaní, ktoré zakladá jeho terajšie zaistenie.

9. Krajský súd dodal, že žaloba bola podaná len na účely jeho prepustenia zo zaistenia podľa § 221 ods. 2 S.s.p., pričom zmenu okolností, ktoré by mohli založiť dôvod jeho prepustenia žalobca neuviedol. Uvedené potom odôvodňuje aj nereálnosť uloženia miernejších opatrení podľa § 89 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, a to hlásením pobytu. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného je podľa názoru krajského súdu zrejmé, prečo v jeho prípade podmienky na uloženie miernejších opatrení nie sú vzhľadom na jeho trestnú minulosť splnené a tým, že žalobca nemá na území SR žiadnu blízku rodinu ani žiadne záväzky odôvodnil aj otázkou rešpektovania súkromného a rodinného života v zmysle v článku 8 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Krajský súd uzavrel, že žalobca svojimi námitkami nedokázal spochybniť zákonnosť rozhodnutia o predĺžení jeho zaistenia, prípadne zákonnosť konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzal.

III.

Konanie na kasačnom súde

10. Proti rozsudku krajského soudu, uvedenému v záhlaví tohoto rozhodnutí, podal žalobca (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti opäť poukázal na celkovú dĺžku svojho zaistenia, a to že je fakticky zaistený od 24.10.2021. Žalovaný dôvod jeho zaistenia, t.j. hrozbu pre verejný poriadok, odvodzuje od jeho predchádzajúceho odsúdenia za spáchané trestné činnosti, neuvádza však žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by sa udiali za posledných 17 mesiacov a ktoré by svedčili o tom, že správanie žalobcu naozaj zakladá reálnu hrozbu pre verejný poriadok. Sťažovateľ má za to, že v súčasnej dobe nepredstavuje hrozbu pre verejný poriadok, nemá v úmysle sa skrývať, ani opustiť územie Slovenskej republiky. Žalovaný sa reálne nezaoberal možnosťou využitia miernejších opatrení, pričom zaistenie má byť až posledným najzávažnejším opatrením, ktoré sa aplikuje, ak iné opatrenia nahrádzajúce zaistenie zlyhajú. Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie a nariaďuje bezodkladné prepustenie sťažovateľa zo zaistenia.

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti ako tie v podanej žalobe a má za to, že krajský súd rozhodol správne, keď podanú žalobu zamietol. K posúdeniu sťažovateľa ako hrozby pre verejný poriadok uviedol, že sťažovateľa za hrozbu pre verejný poriadok považoval už Okresný súd Bratislava II, keď mu uložil trest vyhostenia z územia SR na dobu 5 rokov. Sťažovateľ bol právoplatne odsúdený za trestnú činnosť a účel zaistenia, tak ako ho stanovil správny orgán je zákonný a rovnako je zákonné trvanie jeho zaistenia. Poukázal tiež na závery migračného úradu v azylovom konaní, keď uviedol, že vo výpovedi sťažovateľa sa nachádzajú rozpory, ktoré neboli nepatrné ani omylom, najvyšší správny súd v rozsudku 2Sak/18/2022 tiež uviedol, že sťažovateľ v priebehu administratívneho konania postráda znaky konzistentnosti a dôveryhodnosti. Žalovaný tiež v priebehu administratívneho konania zistil, že sťažovateľ zavádzal správny orgán keď tvrdil, že nebol vyhostený zo žiadnej krajiny Európskej únie, pritom bol vyhostený z Českej republiky a na jej území tiež používal cestovný doklad inej osoby. Žalovaný má preto za to, že sťažovateľ je reálnou hrozbou pre verejný poriadok.

IV.

Právny názor kasačného súdu

13. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v skrátenej lehote včas [§ 443 ods. 2 písm. b) S.s.p.] s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

14. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 09.05.2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

15. Podľa § 88a ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky, ak je to potrebné z dôvodu ohrozovania bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku.

16. Podľa § 88a ods. 2 tretej vety zákona o pobyte cudzincov celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. d) nesmie presiahnuť čas zaistenia podľa § 88 ods. 4.

17. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov môže byť štátny príslušník tretej krajiny zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na 6 mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon

predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

18. Podľa § 89 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar, ktorý koná vo veci administratívneho vyhostenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť a) hlásenia pobytu alebo b) zložiť peňažnú záruku.

19. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

20. Podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má každý právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom: zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

21. Podľa článku 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

22. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým postupom podľa § 229 S.s.p. zamietol žalobu vo veci nariadenia prepustenia zo zaistenia podľa § 221 ods. 2 S.s.p. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd prejednávajúcu vec nesprávne právne posúdil, pričom argumentoval faktickou dĺžkou svojho zaistenia, nedostatočným skúmaním možnosti využitia miernejších opatrení a účelu zaistenia. Sťažovateľ ďalej namietal dôvod svojho zaistenia ako hrozbu pre verejný poriadok, s čím nesúhlasí.

23. Kasačný súd sa po preštudovaní súdneho a administratívneho spisu nestotožnil s argumentáciou sťažovateľa. Sťažovateľ sa nachádza v zaistení od 25.01.2022 ako žiadateľ o azyl, zaistený podľa § 88a ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov z dôvodu, že predstavuje hrozbu pre verejný poriadok. V takom prípade je dĺžka doby zaistenia daná § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov. Z uvedeného vyplýva, že maximálna doba predĺženia zaistenia, práve v prípade zaisteného cudzinca u ktorého možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom sa výkon predĺži z dôvodu, že nespolupracuje alebo mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote šiestich mesiacov, nemôže presiahnuť 12 mesiacov. Spolu s prvotnou maximálnou dobou zaistenia šiestich mesiacov môže byť takýto štátny príslušník zaistený spolu 18 mesiacov. Táto maximálna doba zaistenia nebola doposiaľ v prípade sťažovateľa prekročená, pričom pri posudzovaní dĺžky doby zaistenia sa berie iba dĺžka jeho zaistenia ako žiadateľa o azyl, nie doba, kedy bol zaistený na účel výkonu trestu vyhostenia.

24. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ sa správnou žalobou podľa § 221 ods. 2 S.s.p. domáhal prepustenia zo zaistenia, to znamená, že predmetom súdneho prieskumu nebolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o zaistení, resp. predĺžení zaistenia, ale posúdenie, či nastali v prípade sťažovateľa také okolnosti, pre ktorého jeho zaistenie prestalo byť zákonné, čo by odôvodňovalo jeho prepustenie zo zaistenia. Tu kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ nepredostrel jediný argument, ktorý by svedčil pre jeho prepustenie zo zaistenia z dôvodu, že jeho zaistenie nie je účelné a nevyhnutne potrebné. Jeho námietka, že podľa jeho názoru nezakladá hrozbu pre verejný poriadok, nie je podľa názoru kasačného súdu dôvodná. Žalovaný a krajský súd jasne poukázali na celkový profil sťažovateľa, osoby, ktorá bola odsúdená za trestnú činnosť a ktorej bol uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky, celkovú nedôveryhodnosť jeho osoby, rozpory a zamlčovanie podstatných skutočností, na ktoré bol zo strany správneho orgánu dotazovaný. Uvedené nemôže „zhojiť“ skutočnosť, že počas svojho zaistenia v ÚPZC dodržiava ústavný poriadok.

25. Napokon, kasačný súd považuje za potrebné zmieniť, že sťažovateľ sa nachádza uvedenú dobu v zaistení vlastným konaním, keď účelovo vstupuje do azylovej procedúry s cieľom oddialiť

výkon trestu vyhostenia z územia Slovenskej republiky. Jeho žiadosť o udelenie azylu bola riadne preskúmaná, pričom medzinárodná ochrana mu na území Slovenskej republiky nebola udelená práve pre nedôveryhodnosť jeho osoby a jeho azylového príbehu, čo konštatoval Najvyšší správny súd v rozsudku sp. zn. 2Sak/18/2022 z 30.01.2023, ktorým zamietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáhal súdnej ochrany voči rozhodnutiu o neudelení azylu a neposkytnutí doplnkovej ochrany. Sťažovateľ následne opätovne vstúpil do azylovej procedúry.

26. Najvyšší správny súd SR po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa týkajúce sa nesprávneho posúdenia krajského súdu neboli dôvodné a nespochybnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

27. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd SR tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

28. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.